

bevægede det ærede Medlem til at ville stemme imod, var det kendte tekniske, som det ærede Medlem nu staar og taler sig op til at være saa misfornøjet med, men det var ikke Hensynet til Maksimalprisen. Jeg tror, det kan være ganske nyttigt at understrege dette.

Reedtz-Thott: Jeg vil tilføje overfor det ærede Medlem Hr. Rode, at jeg naturligvis ikke antog, at det ærede Medlem her i Folketinget vilde sige noget om, at vi egentlig skulde have haft højere Maksimalpriser; det kunde aldrig falde mig ind. Men det ærede Medlem bemærkede, at af Hensyn til Maksimalpriserne vilde han ikke have anbefalet at stemme imod Forslaget, men kun have opfordret sine Meningsstæller til at afholde sig fra at stemme. Jeg mener, at der deri og tillige i den Omstændighed, at det ærede Medlem Hr. Hauge faktisk ikke har været i Stand til med noget velbegrundet Argument at vise, at de foreslaaede Maksimalpriser er for høje, ligger en Antydning, og en meget stærk Antydning, af, at for høje er de i hvert Tilfælde ikke; ellers havde vi nok hørt en ganske anderledes underbygget Kritik, og ellers vilde vi fra det ærede Medlem Hr. Rode ganske sikkert som Grundlag for fremtidig Agitation have hørt, at man burde stemme disse Maksimalpriser ned.

Hauge: Jeg skal til det ærede Medlem Hr. Raffnsøe sige, at det er ikke noget ukendt, at Arbejderne netop ofte maa nøjes med, hvad der bliver dem tilkendt ved Forhandling, undertiden endogsaa med, hvad der bliver dem dikteret; og det ærede Medlem kan ikke være uvidende om, at Arbejdsgiverforeningens Formand for kort Tid siden i en stor Tale proklamerede, at nu var al Tale om Tillæg til Arbejdernes Lønninger omsonst; skulde der nu ske nogen Forandring, skulde det være i Retning af Nedsættelse. Forholdet er saa langt fra dette, at Arbejderne ved egen fri Villie kan bestemme, hvad deres Arbejdsløn skal være; i mange Tilfælde er de end ikke medbestemmende derom. Det ærede Medlems Bemærkning var derfor ved Siden af.

Til den højtærede Indenrigsminister skal jeg gøre endnu nogle faa Bemærkninger. Det synes at fremgaa af hans Udtalelser, at han er dybt misfornøjet med den Stilling, Afviklingsudvalget har taget til hans Forslag. Men den højtærede Indenrigsminister har i Virkeligheden ikke noget at beklage sig over. Og vi beklager os heller ikke over

noget som helst. Vi har ikke ventet os andet af den højtærede Indenrigsminister. Vi er ikke overraskede over den Stilling, den højtærede Indenrigsminister sagligt og forhandlingsmæssigt har taget overfor os i denne Sag. Vi vidste, at den højtærede Indenrigsminister var en ivrig Tilhænger af den Kritik, der i hele Krigsperioden blev rettet mod alle de Institutioner, vi havde været med til at skabe for at komme over Krigstidens Vanskeligheder, og maatte derfor være forberedte paa, at den højtærede Indenrigsminister vilde handle netop saaledes, som han har handlet, men efter at den højtærede Indenrigsminister har handlet saaledes, maa han ikke vente, at vi uden videre skal tage hans Forslag for gode Varer, og allermindst, naar han optræder saa usikkert med dem, som han har gjort i dette Tilfælde.

I det gamle Brændselsnævns sag der 4 Repræsentanter for Forbrugerne, valgte af Rigsdagen. Disse 4 Repræsentanter kunde deltage i Diskussionen med de andre Repræsentanter for de forskellige Interesser om de Priser, der skulde fastsættes, og om, hvorledes Forholdene i det hele taget skulde tilrettelægges; og jeg har aarelang Erfaring for, at en saadan Diskussion har været overmaade nyttig, ja, jeg tør paastaa, at dersom den ikke var blevet ført, vilde Forbrugerne i mangfoldige Tilfælde have været betydelig slettere stilled, end de blev. Det har ikke altid været muligt for os at faa vore Synspunkter fuldt ud hævdede og naa det Resultat, som vi ønskede os, men vi har dog i de allerfleste Tilfælde kunnet tale os til Rette med Modparten. Nu er Repræsentanterne for Forbrugerne skubbet ud. Den højtærede Indenrigsminister har skubbet dem ud, og han har tilbage som Administration af hele det Apparat, her er Tale om, 3 udprægede Skovejerrepræsentanter. Til at begynde med var Hr. Overførster Brammer ikke Overførster, men Statsskovrider; nu er Hr. Overførster Brammer en Mand i privat Tjeneste, og de to andre er saa udprægede Skovejerrepræsentanter, som nogen kan være. Den højtærede Indenrigsminister har altsaa valgt at tage 3 udprægede Repræsentanter for de private Storskovejeres Interesser til at administrere disse Forhold, mens Forbrugerne ikke har en eneste Repræsentant, der kan gøre sig gældende, naar denne Sag skal diskuteres. Det kan den højtærede Indenrigsminister bruge nok saa mange Ord til Forsvar for, han kan dog ikke komme udenom den Kendsgerning, at han har skubbet Forbrugernes Repræsentanter ud og udelukkende be-